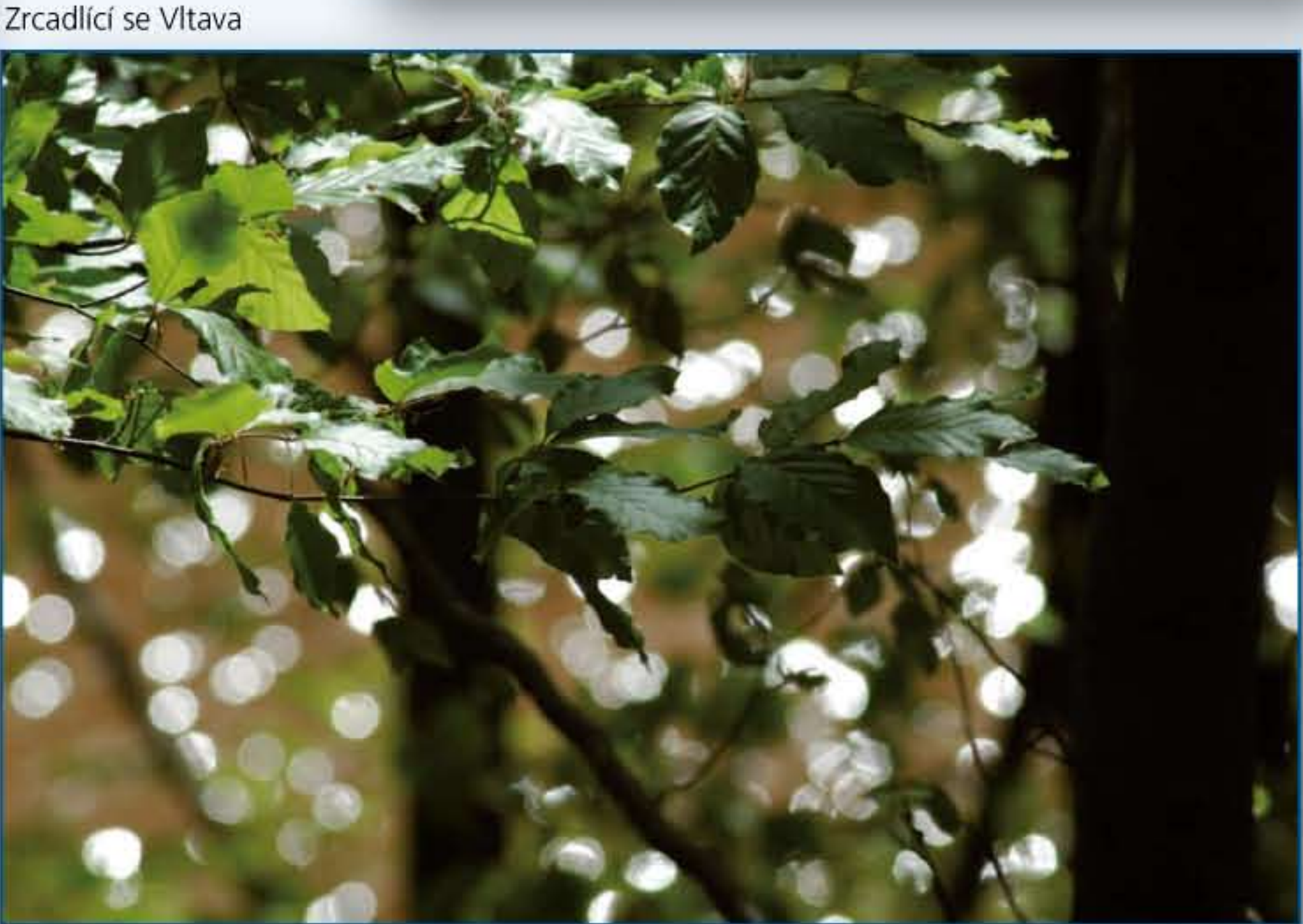
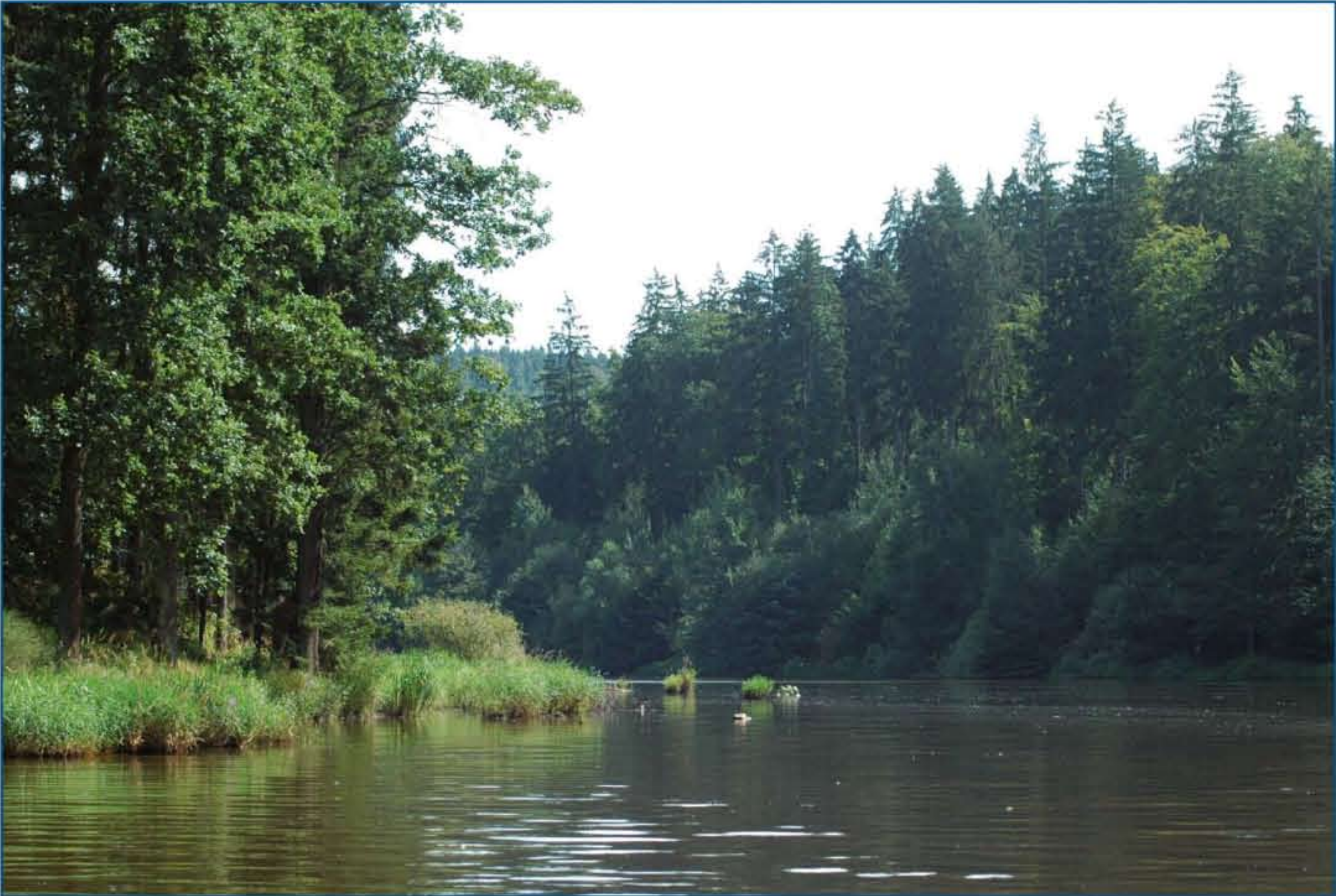
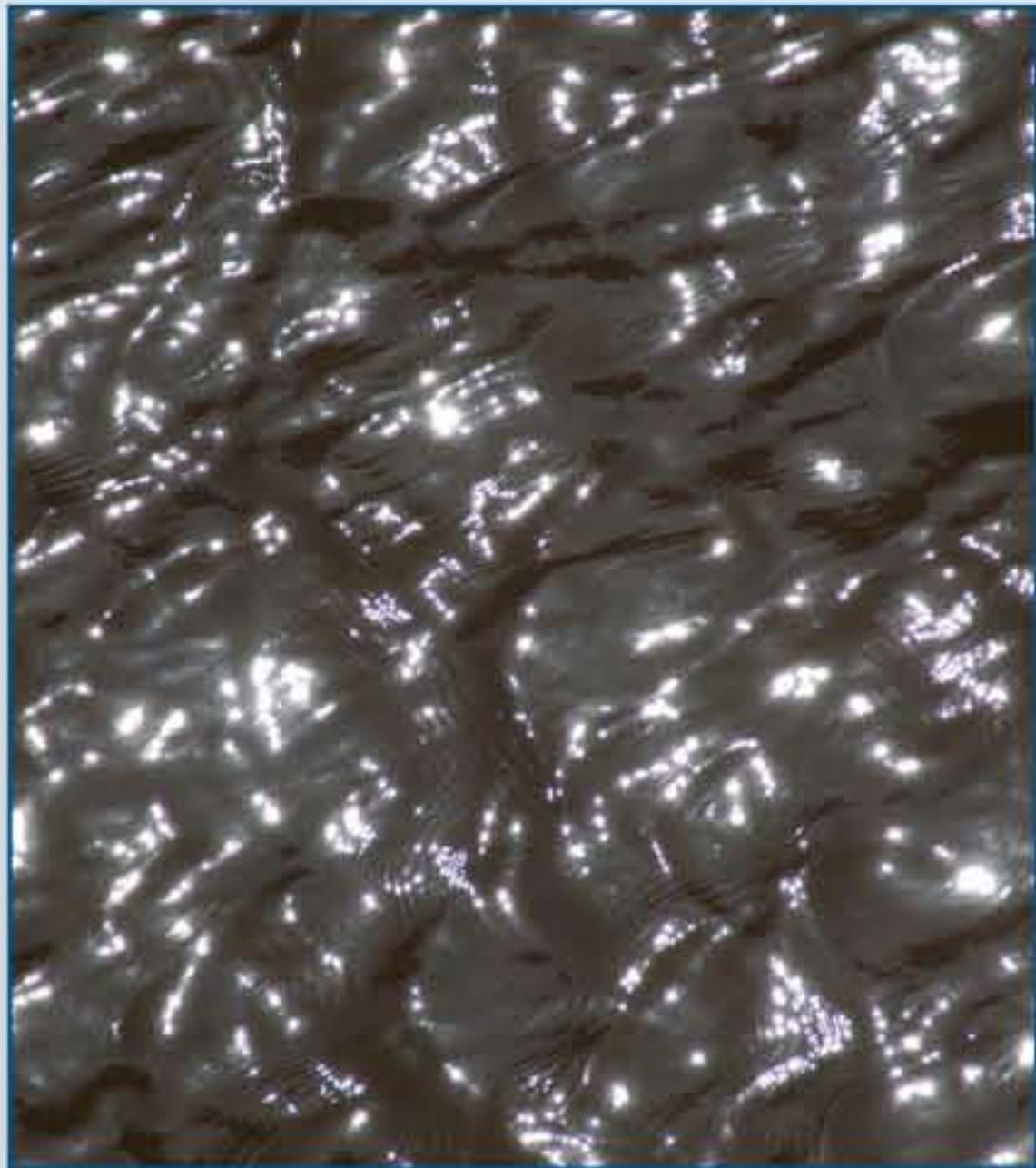
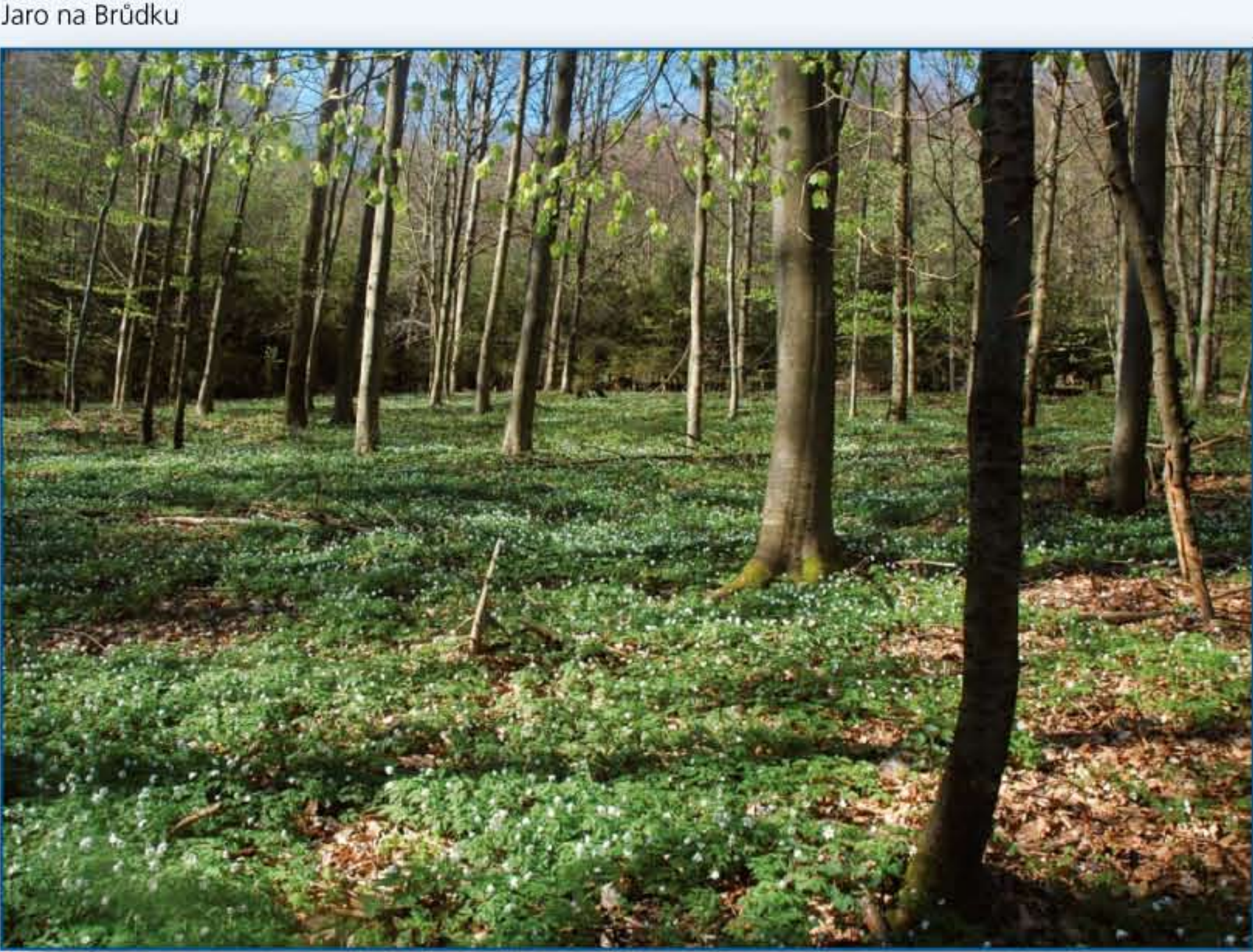
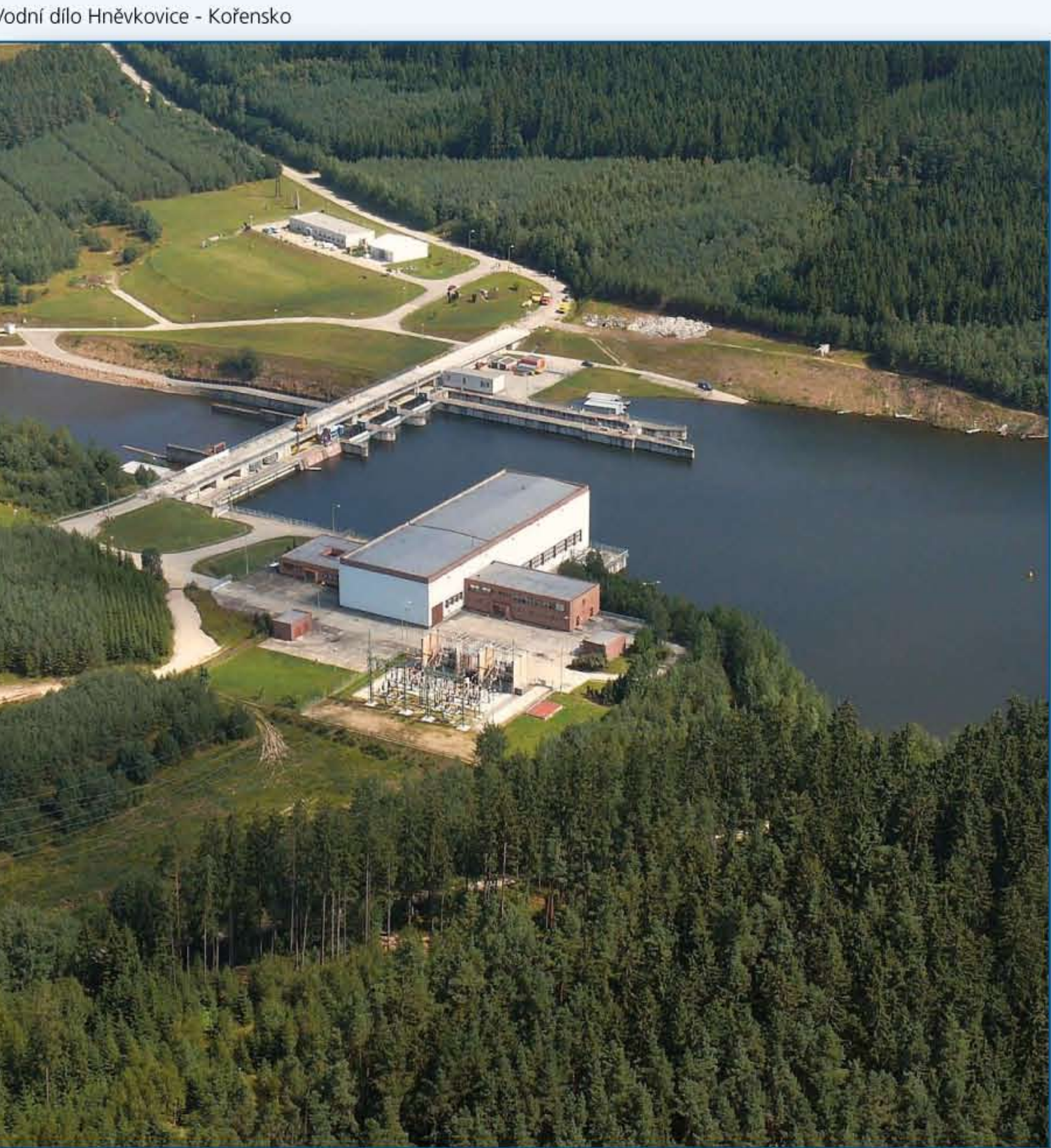

Brůdek

Hájovna u „Šafařika“

Dle starých plavců zvaná „Bouda“ - historická hajnice stávala na pravém břehu Vltavy, 2 km proti proudu nad Purkarcem, naproti zřícenině Karlova hrádku. Původně to byl přístřešek pro faktora (hajného), který v létě řídil válení klád pro vázání vorových pramenů a v zimě řídil skladování přiváženého plavebního kládového dříví do šárů na valistích tzv. „splazech“. Valiště u Šafařika bylo v poněšickém revíru největší. Bylo dlouhé téměř 1 km a dělilo se na dvě části. 1. část od hajnice k ústí potoka „Loužek“ zvaný též „Kozlov“ a po plavecku se mu říkalo vaziště „U Boudy“. 2. část od potoka k Purkarcu se říkalo „na Rožmberském“. U hájenky býval též plavecký hostinec, kde se pekli výborný domácí chléb a čepovalo protivínské pivo. Sudové pivo hajný stáčil do litrových láhví a v létě naplněné láhve chladil v navezeném vlhkém písku ve sklepě vykopaném ve svahu za hájovnou. Neodmyslitelnou součástí hajnice byla dřevěná šestimetrová pramice, která sloužila hlavně pro potřeby plavců a na vývoz piva na řeku plujícím „hořejším plavcům.“ Pramice byla v letních měsících využívána též jako kyvadlový přívoz na protější stranu Vltavy a zpět, kde mnozí výletníci a turisté navštěvovali zříceninu Karlova hrádku.

Živo kolem hájovny a v hájovně bývalo i v zimě. V zimních měsících se nejvíce sváželo dříví pro plavení, které hajný přejímal a cejchoval. Dříví sváželi povozníci z Drahotěšic a Vitína, kteří měli silné koně. Přivydělávali si i chalupníci z Poněšic s volskými potahy a sedláci s koňmi. V zimních měsících přijížděli na týdenní turnusy i povozníci s koňskými potahy z knížecích dvorů z Křesína, Vondrova a z Nové Obory (pod Hosínem). Ubytování bývali v domku vedle hájovny, který byl postaven pro revírního kočího. Součástí domku byla i stáj pro 4 páry koní. Dlouholetým hajným faktorem na hájovně byl František Vondrášek zvaný Šafařík (strýc zakladatele síně voroplavy v Purkarcu, též František Vondrášek). Na hájovně sloužil 40 let. Po něm nastoupil asi v r. 1926 Josef Korbel původem z Jeznice, bývalý „vrátný na vorech“ a skladník na knížecí pile na Hluboké nad Vltavou. V roce 1937 na hájovnu přišel hajný Bohumil Novotný, který řídil plavbu až do jejího zániku v roce 1950-51. Posledním hajným u „Šafařika“ byl mladý Josef Plánský.

K zamyšlení ...

Příroda vytvořila les dlouhodobých trendů. My se snažíme vyprojektovat les krátkodobých jistot.

Žil kdysi jeden bohatý, leč pošetilý člověk. Když uviděl nádherný dvoupatrový dům, jenž patřil někomu jinému, posedla ho závist a rozhodl se postavit si podobný, jsa přesvědčen, že je stejně majetný jako vlastník domu. Povolal tedy tesaře a nařídil mu stavět. Tesař souhlasil a neprodleně začal budovat základy, přízemí, první patro a posléze druhé patro. Bohatec to pozoroval s nelibostí a pronesl: „Já nechci základy, ani přízemí, ani první patro, chci pouze to překrásné druhé patro. Vystavěj ho rychle.“ Nerozumný člověk vždy myslí pouze na výsledky a nemá v oblíbě úsilí, jehož je k dobrým výsledkům zapotřebí. Žádných hodnot se nelze domoci bez náležité námahy, stejně jako nemůže existovat druhé patro bez základů, přízemí a prvního patra.

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FUNDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita

